

MINISTEREN

Beskæftigelsesudvalget
Folketinget

Dato 15. september 2017
J. nr. 2017 - 4794

Frederiksholms Kanal 27 F
1220 København K

Telefon 41 71 27 00

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 21. august 2017 stillet mig følgende spørgsmål (BEU alm. del), som jeg hermed skal besvare. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra ikke-medlem af udvalget Christine Antorini (S).

Spørgsmål nr. 520

Idet der henvises til artikel i Frederiksborg Amts Avis den 6. juli 2017 "Ikke kun kommunens skyld" bedes ministeren redegøre for, hvorfor regeringen har øget og ikke mindsket bureaukratiet ift. frivilliges indsats?

Svar:

Indledningsvist vil jeg gerne anerkende det store arbejde, de frivillige gør for vores samfund - ikke mindst ved de mange arrangementer, som styrker fællesskabskulturen i Danmark.

Jeg har forelagt spørgsmålet for Trafik-, Bygge- og Boligstyrelsen, der oplyser følgende, som jeg kan henholde mig til:

"Festival- og salgsområder med et samlet areal på mere end 1.000 m² skal have en byggetilladelse fra kommunalbestyrelsen. Bestemmelsen omfatter festival- og salgsområder på musikfestivaler, markeder, dyrskuer og lignende, hvor der opstilles telte og andre transportable konstruktioner.

Kravet om tilladelse fra kommunalbestyrelsen til disse områder har siden 2001 og frem til 1. juli 2016 fremgået af bekendtgørelse om brandværnsforanstaltninger forforsamlingsstelte, selskabshuse, salgsområder og campingområder, der ikke er omfattet af campingreglementet under Beredskabsstyrelsen. Her var der krav om tilladelse fra kommunalbestyrelsen til etablering af salgsområder med et samlet areal på over 500 m². Dette blev i 2014 af Beredskabsstyrelsen ændret til krav om tilladelse fra kommunalbestyrelsens ved etablering af salgsområder med et samlet areal på over 1.000 m². Der er således ikke tale om nye regler.

Pr. 1. juli 2016 overtog Transport-, Bygge- og Boligstyrelsen brandreguleringen af festival- og salgsområder fra Beredskabsstyrelsen, og med en ændring af bygge-loven blev brandreglerne samlet med henblik på en mere ensartet regule-

ring, hvorefter driftsbestemmelserne af bl.a. festival- og salgsområder fremadrettet alene skulle reguleres i byggeloven, udmøntet i bygningsreglementet.

Denne overførsel blev foretaget som led i regelforenklingsarbejde, hvorefter driften af transportable konstruktioner i brand- og sikkerhedsmæssig henseende nu alene er reguleret af én lovgivning i stedet for den tidligere regulering i to forskellige lovgivninger.

Transportable konstruktioner over en vis størrelse er omfattet af byggeloven og dermed kravet om byggetilladelse, da deres størrelse betyder, at et kollaps kan medføre fare for personskade. Hensynet bag disse bestemmelser er at undgå, at mennesker, der opholder sig på disse pladser og konstruktioner, kommer til skade.

Beskyttelsesobjektet ved sagsbehandlingen af en ansøgning om opstilling af en festivalplads eller en transportabel konstruktion er det konkrete arrangement og brugerne deraf, altså de mennesker, der opholder sig på pladsen, og som bruger den transportable konstruktion.

For at imødekomme et behov for fleksibilitet og for at kunne opstille en transportabel konstruktion uden at skulle indhente en byggetilladelse ved hver opstilling blev der 1. januar 2015 indført en certificeringsordning for telte og andre transportable konstruktioner. I medfør heraf kan der i stedet for en byggetilladelse foretages en 5-årig certificering af den transportable konstruktion.

Det er kommunalbestyrelsen, der som bygningsmyndighed udsteder byggetilladelser efter byggelovgivningen, da reglerne for opstilling af telte og andre transportable konstruktioner henhører under byggelovgivningen, som udmøntes i bygningsreglementet. Dette er ikke et nyt ansvarsområde for kommunen.

Tilladelser i henhold til anden lovgivning end byggelovgivningen kan styrelsen ikke udtale sig om.

Kommunerne vælger selv, om og i givet fald hvordan de vil opkræve gebyr for deres behandling af byggesager. Kommunen kan enten vælge helt eller delvist at skattefinansiere deres byggesagsbehandling, de kan vælge at opkræve gebyr efter timepris, eller de kan vælge at opkræve et mindre, fast gebyr på maksimalt 1.011 kr. i 2017.

Kommunerne fastsætter selv deres timepris, ligesom det står kommunerne frit for, om de vil opkræve et fast gebyr for visse sagstyper. Afgrænsningen af visse sagstyper med et fast gebyr skal ske på baggrund af en objektiv og saglig vurdering af de enkelte sagstyper. Det kan eksempelvis ske ved, at sagstyperne inddeles efter deres retlige karakter som fx afslag på ansøgninger, dispensationsansøgninger, lovliggørelsessager mv., eller den type bygning, sagen vedrører, herunder fx småbygninger, lagerbebyggelse, enfamiliehuse mv. Såfremt der op-

kræves gebyr efter timepris, vil det endelige gebyr for byggesagsbehandlingen afhænge af byggeriets kompleksitet og den tid, kommunen har brugt på at behandle den konkrete byggesag.”

Side 3/3

Afslutningsvis kan jeg forstå af pressedækningen, at spørgsmålet om gebyr er blevet løst lokalt, således at der fra 1. januar 2018 ikke skal opkræves gebyr for byggetilladelse til opstilling af telte, indretning af festivalpladser mm. i forbindelse med byfester, kræmmermarkeder og lignende.

Med venlig hilsen

Ole Birk Olesen